

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 16.05.1963, sp. zn. 3 To 14/63, ECLI:CZ:NS:1963:3.TO.14.1963.1

Číslo: 43/1963

Právní věta: V trestním řádu zakotvená úprava vzetí do vazby a jejího trvání musí být vykládána tak, aby v žádném případě nedocházelo k bezdůvodnému zbavení osobní svobody občana. Proto kolusní vazba podle § 67 písm. b) tr. ř. smí proto trvat nejen v přípravném řízení, ale i v řízení soudním jen po dobu nezbytnou. V případě nutnosti provést další důkazy musí proto soud v každém stadiu řízení zkoumat, zda vzhledem k doplnění potřebných důkazů je další ponechání obviněného ve vazbě nezbytné.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 16.05.1963

Spisová značka: 3 To 14/63

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 140/1961 Sb. § 98

§ 100

§ 104 141/1961 Sb. § 67

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

V trestní věci vedené u krajského soudu v Plzni byl obžalovaný vzat usnesením krajského prokurátora ze dne 17. listopadu 1962 po vznesení obvinění za trestní čin podvracení republiky podle § 98 odst. 1 tr. zák. do vazby. Rozsudkem krajského soudu v Plzni z 19. února 1963 byl obžalovaný uznán vinným trestným činem pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a) tr. zák. a odsouzen k odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

K odvolání obžalovaného Nejvyšší soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil věc tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud v intencích usnesení Nejvyššího soudu po provedeném dokazování slyšením čtyř obžalovaných navržených svědků a po zamítnutí návrhů obhajoby na slyšení svědků dalších, uznal dne 3. května 1963 obžalovaného vinným trestným činem hanobení státu světové socialistické soustavy a jeho představitele podle § 104 tr. zák. a uložil za to obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku. Tentýž den rozhodlo krajský soud poté, když obžalovaný podal ihned své odvolání, že obžalovaný se ponechává nadále ve vazbě z důvodů § 67 písm. b) tr. ř., protože - jak

uvádí napadené usnesení - na základě odvolání obžalovaného, může dojít k případnému dalšímu doplňování dokazování a proto podle názoru krajského soudu není vyloučeno nebezpečí, že by obžalovaný mohl působit na svědky a tak mařit objasnění skutečností závažných pro trestní řízení.

Nejvyšší soud ke stížnosti obžalovaného napadené usnesení krajského soudu zrušil, protože důvody vazby podle § 67 písm. b) tr. ř. pominuly a nařídil Útvaru nápravných zařízení MV v Plzni, aby obžalovaný byl propuštěn ihned na svobodu.

V meritu věci Nejvyšší soud se neztotožňuje s názorem krajského soudu i generálního prokurátora, který názor krajského soudu sdílí, o důvodnosti kolusní vazby a dochází k závěru, že důvody vazby uvedené v § 67 písm. b) tr. ř. pominuly. Nejvyšší soud nepokládá argumentaci, která vychází z toho, že nebezpečí maření objasnění pro trestní řízení závažných skutečností není vyloučeno, za dostatečnou k ponechání obžalovaného ve vazbě. K závěru o tom, zda takové nebezpečí trvá, musí dojít na základě konkrétních znalostí procesního materiálu a na základě konkrétních skutečností, které takové obavy opravňují. V projednávaném případě, když skutkové okolnosti byly už v původním řízení v podstatě objasněny a kdy věc byla předchozím usnesením Nejvyššího soudu vrácena v podstatě pouze k objasnění, zda obžalovaný inkriminované výroky pronášel z nepřátelství k společenskému a státnímu zřízení republiky anebo ne, takové důvody už nejsou.

Nejvyšší soud pokládá za potřebné v této souvislosti zdůraznit, že v trestním řádu zakotvená úprava vzetí do vazby a jejího trvání musí být vykládána tak, aby v žádném případě nedocházelo k bezdůvodnému zbavení osobní svobody občana, pokud pravomocným rozhodnutím soudu nebyl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Proto kolusní vazba podle § 67 písm. b) tr. ř. smí trvat jen po dobu nezbytnou nejen v přípravném řízení, ale i v řízení soudním. I v případě nutnosti provést další důkazy musí proto soud v každém stadiu řízení zkoumat, zda vzhledem k potřebným důkazům je další ponechání občana ve vazbě nezbytné.